Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-920
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. L. van Berkum, mr. S.W.A. Kelterman, leden en mr. F.M.M.L. Fleskens, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 3 juli 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Loyalis Schade N.V., gevestigd te Heerlen, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 11 november 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit de voorwaarden

Samenvatting

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Consument vindt dat hij recht heeft op uitkering omdat het UWV heeft vastgesteld dat hij ziek uit dienst is gegaan. Daarnaast stelt Consument dat het beroep van Verzekeraar op de afwijzingsgrond dat hij geen recht op uitkering heeft omdat hij niet vanwege arbeidsongeschiktheid is ontslagen, te laat is ingeroepen. De Commissie is van oordeel dat de bezwaren van Consument niet opgaan en dat hij geen recht heeft op uitkering omdat niet aan het vereiste is voldaan dat het dienstverband vanwege arbeidsongeschiktheid is beëindigd. De afwijzingsgrond is niet te laat aangevoerd omdat partijen nog met elkaar in discussie waren. Vordering afgewezen.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) de aanvullende stukken van Consument; 3) het verweerschrift van Verzekeraar; 4) de schadeberekening van Verzekeraar.

1.2 De Commissie stelt vast dat Consument – daartoe uitdrukkelijk uitgenodigd – heeft afgezien van repliek.

1.3 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 9 september 2020 en zijn aldaar verschenen.

1.4 Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Consument was via zijn werkgever bij Verzekeraar verzekerd voor arbeidsongeschiktheid. Per 1 oktober 2013 is Consument ontslagen wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid, anders dan wegens ziels-/lichaamsgebreken. Op diezelfde dag is ook de verzekering beëindigd op grond van beëindiging van het dienstverband.

2.2 Na het ontslag heeft Consument zich medio oktober 2013 'ziek uit dienst' gemeld. Psychiater [naam psychiater] heeft geconcludeerd dat Consument lijdt aan een lichte Post Traumatische Stress Stoornis ('PTSS') op basis van dienstgerelateerde traumatische ervaringen, waaronder ook begrepen wordt het geëscaleerde arbeidsconflict en verder dat het begin van de PTSS moet liggen tussen 2008 en 2009. In het niet-medisch onderzoeks-verslag van de UWV-arts [naam UWV-arts] van 11 maart 2016 staat verder de vraag centraal of Consument vóór of op de datum van het ontslag al arbeidsongeschikt was. In het verslag wordt geconcludeerd dat op de datum van ontslag, 1 oktober 2013, klachten aanwezig waren en het psychische toestandsbeeld dusdanig was dat Consument op dat moment zijn functie op medische gronden niet volledig kon uitvoeren. Omdat de klachten al jaren bestonden, een wisselend beloop kenden en het beloop een complexe interactie met het arbeidsconflict en de thuissituatie weerspiegelde, valt uit het dossier volgens het verslag onvoldoende op te maken welke datum als eerste dag van arbeidsongeschiktheid beschouwd dient te worden. In het verslag wordt echter geconcludeerd dat Consument al voor 1 oktober 2013 als arbeidsongeschikt ('ziek uit dienst') is te beschouwen. Het UWV heeft Consument met terugwerkende kracht per 1 oktober 2013 gedeeltelijk arbeidsongeschikt verklaard en een ziektewetuitkering toegekend.

2.3 Consument heeft tegen het ontslag bezwaar en vervolgens beroep aangetekend. In zijn uitspraak van 19 oktober 2017 heeft de Centrale Raad van Beroep – kort gezegd – geoordeeld dat "*het gedrag van Consument door de jaren heen de conclusie rechtvaardigt dat Consument niet beschikte over de eigenschappen die zijn vereist voor het op goede wijze vervullen van zijn functie terwijl de werkgever hem voldoende gelegenheid heeft geboden tot verbetering. De kennelijke omstandigheid dat de PTSS op de achtergrond heeft meegespeeld, is naar het oordeel van de Raad onvoldoende om een direct verband aan te nemen, te minder nu zich ook voor het vermoedelijke begin van de PTSS al soortgelijke voorvallen hebben voorgedaan*." Het ontslag van Consument wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid anders dan wegens ziels-/lichaamsgebreken is daarom in stand gebleven.

2.4 Met een meldingsformulier van 24 januari 2018 heeft Consument zich bij Verzekeraar arbeidsongeschikt gemeld per 1 oktober 2013 vanwege PTSS.

2.5 Bij brief van 14 februari 2018 heeft Verzekeraar de claim afgewezen omdat Verzekeraar UWV volgend is, de verzekering per 1 oktober 2013 is beëindigd en het UWV die dag als eerste ziektedag heeft aangewezen, waarmee de eerste ziekteverzuimdag is gelegen na beëindiging van de verzekering.

2.6 Consument heeft zich met dit standpunt niet kunnen verenigen en heeft hiertegen herhaaldelijk bezwaar aangetekend. Verzekeraar heeft zijn standpunt in het e-mailbericht van 7 maart 2018 herhaald. Naast de onder 2.5 genoemde afwijzingsgrond heeft Verzekeraar in zijn e-mailbericht van 3 juli 2018 meegedeeld dat Consument ook geen recht heeft op uitkering omdat hij niet is ontslagen vanwege arbeidsongeschiktheid.

De klacht en vordering

2.7 Consument vordert van Verzekeraar een bedrag van naar schatting € 450.000,00, zijnde gemist inkomen over de periode 2013 tot en met 2030. Consument vordert daarnaast wettelijke rente vanaf 1 oktober 2013 over een bedrag van € 153.000,00. Deze vorderingen zijn gebaseerd op zijn standpunt dat hij recht heeft op uitkering omdat het UWV heeft vastgesteld dat hij ziek uit dienst is gegaan. Het is daarom niet van belang dat 1 oktober 2013 voor het UWV de eerste ziektedag is. De ontslaggrond doet niet ter zake omdat de PTSS pas na het ontslag is vastgesteld. De PTSS is tijdens de werkzame periode ontstaan. Ook volgens de Politie is PTSS een beroepsziekte. Consument heeft dan ook alsnog een ziektewetuitkering, gevolgd door een WIA-uitkering, ontvangen. Verzekeraar heeft zijn afwijzing in eerste instantie gebaseerd op de eerste ziektedag en nadien op de reden van ontslag. Uit rechtspraak volgt dat Verzekeraar in strijd met de redelijkheid en billijkheid heeft gehandeld door zijn eerste afwijzing met een nieuwe afwijzingsgrond aan te vullen. Verzekeraar was al bij de eerste schademelding op de hoogte van de ontslaggrond.

Het verweer

2.8 Verzekeraar heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

De Commissie ziet zich gesteld voor de vraag of Consument recht heeft op uitkering onder de verzekering. De Commissie beantwoordt deze vraag ontkennend en legt dit hierna uit.

Afwijzingsgrond niet te laat aangevoerd

3.1 Consument stelt dat Verzekeraar al bij de claimmelding in 2018 bekend was met de ontslaggrond en dat hij deze afwijzingsgrond daarom te laat heeft aangevoerd. Verzekeraar heeft dit betwist.

Of een verzekeraar een door hem aanvankelijk niet genoemde afwijzingsgrond in een later stadium alsnog mag aanvoeren, hangt af van de omstandigheden van het geval.
Zie Hoge Raad van 3 februari 1989, NJ 1990/476 en ook GC Kifid-uitspraak 2018-674.

3.2 Alvorens de claim van Consument inhoudelijk te beoordelen, heeft Verzekeraar getoetst of Consument verzekerd was en kwam daarbij tot de conclusie dat dit niet het geval was. Pas nadat Consument hiertegen bezwaar maakte, heeft Verzekeraar inhoudelijk de claim van Consument getoetst en inhoudelijk de claim afgewezen. Deze aanvulling van de afwijzingsgrond is onder de gegeven omstandigheden redelijk en niet in strijd met genoemd arrest van de Hoge Raad, ook als Verzekeraar al vanaf het begin bekend was met de ontslaggrond.

Afwijzingsgrond inhoudelijk

3.3 Daargelaten of Consument tijdens de looptijd van de verzekering of nadien arbeidsongeschikt is geworden, heeft Consument geen recht op uitkering omdat zijn dienstverband niet vanwege arbeidsongeschiktheid is beëindigd, terwijl dit op grond van artikel 4 sub a van de in de bijlage opgenomen speciale verzekeringsvoorwaarden wel is vereist. Zie de bijlage bij deze uitspraak. De Centrale Raad van Beroep heeft in zijn uitspraak geoordeeld dat het ontslag, ook met de nadien vastgesteld PTSS, vanwege onbekwaamheid of ongeschiktheid anders dan wegens ziels-/lichaamsgebreken in stand kan blijven. Dit brengt mee dat niet relevant is dat na het ontslag PTSS bij Consument is vastgesteld. De ontslaggrond is immers in stand gebleven. Consument voldoet derhalve niet aan het vereiste in de verzekeringsvoorwaarde dat het dienstverband vanwege arbeidsongeschiktheid is beëindigd.

Slotsom

3.4 De slotsom is dat het argument van Consument dat de reden van ontslag niet als afwijzingsgrond kan worden ingeroepen omdat dit standpunt te laat is ingenomen niet opgaat. Verzekeraar mocht uitkering weigeren omdat Consument geen recht op uitkering onder de verzekering heeft. De vorderingen van Consument worden daarom afgewezen.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit de voorwaarden van de Aanvullende Arbeidsongeschiktheidsverzekering Politie

Polisvoorwaarden Loyalis
Algemene Voorwaarden

Artikel 1 Begripsomschrijving
(…)

p. eerste ziekteverzuimdag
De eerste dag, zoals vastgesteld door UWV, waarop de verzekerde verzuimt tengevolge van ziekte, gebrek of ongeval, zwangerschap of bevalling waarop na verloop van tijd de loondoorbetalingsplicht, de IVA uitkering of WGA uitkering wordt gebaseerd.
Hierbij geldt dat indien periodes van ziekte elkaar met een onderbreking van minder dan 4 weken opvolgen, deze als één periode worden beschouwd. De eerste ziekteverzuimdag is mede bepalend voor het ontstaan van het recht op uitkering vanuit de verzekering.

Artikel 4 Uitsluitingen:
(…)

3. Eveneens bestaat geen recht op uitkering:
   a. indien de eerste dag ziekteverzuimdag vóór de aanvangsdatum of na de beëindigingsdatum van de verzekering ligt. (…)

Speciale voorwaarden voor dekking bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, geldend in de situatie dat een dienstverband voor (on)bepaalde tijd is beëindigd.

Artikel 4 Voorwaarden voor de uitkering van de aanvullingsrente
Behalve het overige in deze polisvoorwaarden gestelde, komt de verzekering slechts tot uitkering indien tenminste aan alle navolgende voorwaarden is voldaan:

a. verzekerde had een dienstverband voor onbepaalde tijd en is hieruit ontslagen op grond van arbeidsongeschiktheid in de zin van de WIA, dan wel is het dienstverband voor bepaalde tijd beëindigd;
b. UWV of werkgever heeft een arbeidsongeschiktheidsuitkering vanwege gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid aan verzekerde toegekend;

c. verzekerde is arbeidsongeschikt in de zin van de WGA op het moment van toekenning van de aanvullingsrente, alsmede gedurende de uitkeringsperiode, dan wel verzekerde is arbeidsongeschikt in de zin van de WGA en UWV kent, nadat het dienstverband voor bepaalde tijd is beëindigd, dientengevolge binnen uiterlijk 104 weken na de eerste ziekteverzuimdag aan verzekerde een WIA-uitkering toe.
d. Er is geen sprake van volledig duurzaam of volledig niet duurzame arbeidsongeschiktheid.